

Erkenningsnummer P 802006

België-Belgique

P.B.

9550 Herzele

2/3954

Alpaidis

Tijdschrift van de Heemkring Hoegaarden

Erfgoed

Geschiedenis

Volkskunde

Biercultuur

Anno LIII nr. 207 2/2017

Driemaandelijks: juni, juli, augustus 2017

Afgiftekantoor 9550 Herzele

Inhoud Alpaidis 53ste Jaargang (2/2017), nr. 207

Driedubbele aandacht voor de begraafplaats in het centrum (kerkhof op het Elstveld

Wat gaat er gebeuren met 'De Engel' of de brouwerij van Pier Geerts?

12 Maart is de feestdag van de schoolgaande jeugd.

Wie, wat, waar? De brasserie de la Ghète te Lumay

Drankmisbruik leidt tot drama's, ook in 1803

Nopens de afstamming van onze 'Alpaidis' door Frans van Son (Nederland)

**Over de 'Ossekop' en de familie Tritsmans door Bart Van der Bruggen, de nieuwe
eigenaar van het pand in de Putzeysstraat**

Bij de kruisweg in de kerk door L.H. Redig tussen 1885 en 1890 geschilderd.

Ver. Uitg. M. DODION, Lelielaan, 34, 3191 Hever

Vijftig jaar heemkundige kring. Een nieuw welkom.

2017 is een bijzonder jaar voor de Hoegaardse heemkundige kring. Op 19 januari 1967 verschenen de statuten van de vzw 't Nieuwhuys in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad en op 18 maart van dat memorabele jaar werd de eerste officiële pint Hoegaards witbier van Pierre Celis getapt en gedronken in 't Nieuwhuysmuseum (1965-2001). Sindsdien is er veel gebeurd: de opbouw van het heemkundig museum, de ontelbare publicaties en tentoonstellingen, de promotie van het duizendjarige Hoegaarden, de bevordering van het respect voor erfgoed, folklore, tradities, de begeleiding van studenten en andere vorsers en de adviezen aan beleid en organisatieleven.

De kring fuseerde in 1991 met de tweede Hoegaardse Heemkundige Kring (nadien Oudheidkundige Kring - Belgisch Staatsblad 28 mei 1982). Wegens de herbestemming van de gebouwen 't Nieuwhuys werkt de kring nu op een andere basis. De collecties zijn deels ondergebracht in het gemeentelijk archief en in de loods De Polder of ze zijn benut bij de inrichting van het Kapittelhuys. Met de steun van het gemeentebestuur wordt de inrichting van een publieke archiefkamer in zaal Grand Cru voorbereid, in de loop van 2017. De volledige collectie van *Alpaidis* zal ter inzage zijn in de gemeentelijke bibliotheek. Met de inbreng van onze collecties wordt een nieuw luik aan de tentoonstellingen over WO1 voorbereid. We hopen in het najaar eurocommissaris Louis Michel zijn Hoegaardse stamboom te overhandigen.

Deze en andere diensten worden in Hoegaarden gratis verzorgd door vrijwilligers. Voor de komende decennia rekenen we daarom verder op uw steun: als lid, als abonnee, als actief beschermmer van het erfgoed in Hoegaarden. Daarom wil de kring in de loop van dit jaar orde op zaken stellen wat betreft zijn structuur, website en zetel. In het teken van zijn vijftigjarig bestaan, wenst de kring zijn werking actief uit te breiden tot de delen van de fusiegemeente die niet tot het prinsbisdom Luik behoorden, doch vielen onder het graafschap Namen en/of het hertogdom Brabant, met name deelgemeenten Outgaarden en Meldert. De redactie bereidt daarom een extra *Alpaidis* voor, voor bedeling in de deelgemeenten. De kring wenst zijn acties en publicaties in die zin uit te breiden en rekent daarbij op een actieve inbreng van nieuwe leden zowel uit Hoegaarden en Hoksem, als uit Meldert en Outgaarden.

Zie ook: www.facebook.com op "Heemkring Hoegaarden"

Inhoud Familieschoon 58ste jaargang nr. 60(NR), 2/2017

Art. 242. Dubbele aandacht gevraagd voor de begraafplaats te Hoegaarden-

Art. 243. Bestuursvergadering Confrerie van de 5 Geslachten – 06/05/2017

Art.244. Anna Van Nerum viert haar 90^e verjaardag

Art. 245. Remi Hacour overleden (1922-2017)

Art. 246 'De Engel' of de brouwerij van Pier Geerts, omvat heel wat familiegeschiedenis

Art. 247 Pastoor Aloysius Redig (1842-1897), mecenas voor de kerk en de armen en verwant aan de familie Goidts, fundeerde bedden in het op te richten hospitaal (de schenking Nijs-Michiels)

Art.248 Waar in Brussel hebben Hubert Sweerts en zijn familie gewoond? Na 40 jaar zoeken te Hoegaarden zijn 'roots' vinden (vervolg)

Men krijgt het trimestriële tijdschrift Familieschoon toegestuurd a rato van 15 euro/jaargang

Op rekening BE63 3300.5449.0008 IBAN: BE63330054490008 Bic code: BBRUBEBB

Een (oude) begraafplaats is net zo goed een landschap of een monument als een ander en dat stukje Hoegaarden mag niet zomaar verloren gaan

Begraafplaatsen vormen zoveel als een plattegrond van de samenleving die ze onderhoudt en tonen zich vanzelfsprekend gevoelig voor de veranderingen die er plaatsgrijpen.

Driedubbele aandacht voor de begraafplaats in het centrum (kerkhof op het Elstveld)

1. De concessies 2016/17

Gemeente Hoegaarden

Het decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging van 16.01.2004 en het gemeentelijk reglement begraafplaatsen, voorzien de procedure voor hernieuwing van concessies (= betalende vergunningen).

De eeuwigdurende concessie werd vervangen door een concessie van 50 jaar, die kosteloos kan verlengd worden. Zonder verlenging worden grafconcessies als vervallen beschouwd.

Op 10 oktober 2016 besliste het College van burgemeester en schepenen om deze procedure op te starten voor de graven met vervallen concessie in de perken A, M1, M2a, M2b, M2c, M3, M4a en M4b. De nabestaanden krijgen uitzonderlijk de mogelijkheid om een retroactieve hernieuwing van grafconcessie aan te vragen en de rustplaats van hun dierbare te bewaren. Deze collegebeslissing wordt gedurende één jaar (vanaf 1/11/2016) uitgehangen aan de ingang van de begraafplaats en via dit bericht geplaatst aan het individuele graf.

Het betreft het graf met vervallen concessie van:

Perk: ... Nummer: ...

Namen:

Het aanvragen van de rechtzetting en hernieuwing grafconcessie **moet gebeuren vóór 1/11/2017** bij het bijzonder loket begraafplaatsen in het gemeentehuis. De looptijd van de gratis verlenging van concessie start op 1/11/2017 en eindigt op 31/12/2026. Wanneer er geen hernieuwing grafconcessie wordt aangevraagd en/of betaald, zal het graf, ambtshalve worden opgeheven. Hieraan zijn geen kosten verbonden.

Gedurende de periode van één jaar kunnen nabestaanden de grafzerken en graftekens zelf verwijderen. Hiervoor worden praktische afspraken gemaakt. **Indien de nabestaanden hiervoor niet opteren, wordt de gemeente na 1/11/2017 eigenaar van de graftekens en zal de gemeente ze ambtshalve laten verwijderen.**

Bij een definitieve verwijdering kan een aanvraag gedaan worden om een gratis naamplaatje te bevestigen op de herdenkingszuil, die wordt opgericht op het kerkhof.

Voor meer informatie en toelichting worden, tijdens de openingsuren van het gemeentehuis (dus ook op dinsdagavond) zitdagen van het bijzonder loket begraafplaatsen georganiseerd.

U moet vooraf een afspraak maken via het nummer: 016/768.768.

2. Wij vragen aandacht ook voor wat volgt: adoptie grafmonument

Verenigingen en/of particulieren kunnen één of meerdere grafmonumenten die dreigen verloren te gaan adopteren, mits belofte van onderhoud, en goedkeuring door de gemeente; wie zich geroepen voelt/wie een bepaald graf(monument) op het oog heeft helpen wij graag met raad en daad

Wij geven zelf een voorbeeld aan de hand van het monument Goidts-Theyskens:

Hier rust in vrede
Mevrouw Louis Goidts
Geboren Maria THEYSKENS
Rillaar 9 2 1879
Hoegaarden 7 5 1953
Mr Louis GOIDTS
Tienen 1 11 1881
Mechelen 29. 1 1955

De familie Goidts-Theyskens woonde op de Doelstraat en hadden er een wijnhandel (nu appartementen naast de *Cerkel*); Louis Goidts werd de eerste voorzitter van de C.O.O. (in 1925 ontstaan uit de afgeschafte Weldadigheidsburelen); Eén van hun zonen overleed tijdens zijn priesterstudies aan het seminarie van Soissons en is ook begraven op ons kerkhof

Belgische vlaggen om het einde van de eerste wereldoorlog te vieren in serie gemaakt te Hoegaarden! (Vander Velpen woonde in de Dotremontstraat)

De jonge dame, derde van links naar rechts die (ook) in de lens van de fotograaf kijkt is **Maria Theyskens**, dochter van Evrard Theyskens en Anastasie Vander Velpen; zij zal trouwen met Louis Goidts; bij Goidts hing als eerste de Belgische vlag uit op 11 11 1918

3. De natuurwaarde van onze begraafplaatsen niet onderschatten, maar opwaarderen

4.

Over de relatie tussen de funeraire cultuur en de natuur.

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

Nu en in volgend nummer over de waarde van de natuur op de begraafplaats, want de begraafplaats kan een mooie aanvulling zijn van de Tuinen van Hoegaarden en daarom is het nodig gericht te renoveren en niet overhaast met grote middelen!

Zie beschrijving op volgende pagina

Niet toevallig vinden we ook in de **kerkhofsymboliek** vaak planten terug; de klimop bijvoorbeeld die er omwille van onder meer zijn eigenschap van altijd groene plant overvloedig voorkomt zowel in zijn natuurlijke staat als in steen gebeitelde of in brons gegoten gedaante.

Maar eerst willen we het hebben over de spontane begroeiing zoals we die op kerkhoven aantreffen.

Op de bakstenen onderbouw van oude graven kunnen zeldzame varens voorkomen; verwilderde bolgewassen kunnen talrijk voorkomen en oude rozenrassen en ouderwetse tuinplanten kunnen resteren van de kleine tuinaanleg die bij sommige graven hoorde. Alleen maar worden deze aspecten uit het oog verloren en **weg gerenoveerd**.

Mossen en korstmossen zijn op oudere graven prominent aanwezig. De leek scheert al deze kleine planten over één kam en houdt ze van de grafstenen. Toch zijn mossen en korstmossen fundamenteel verschillend. Mossen zijn groene planten die zich zoals de varens door sporen voortplanten, korstmossen (*lichenen*) zijn een samenleving van een schimmel met een eencellig wier, waarbij een nieuw organisme ontstaat met eigen kenmerken, die niet aanwezig zijn bij de twee organismen apart.

Korstmossen kunnen zich erg snel vestigen. De grijsgroene vlekken op de rand van asfalten fietspaden of op daken, de fel gele tot oranje vlekken op war oudere betonpalen zijn bekende voorbeelden. Maar de meerderheid van de lichenen komen uitsluitend voor op kalksteen, zandsteen, graniet of andere steensoorten, dikwijls elk met hun eigen korstmosflora. Door ouderdom wordt het oppervlak van de monumenten uit één van deze steensoorten ruwer en kregen de korstmossen ook voldoende de tijd om zich te vestigen en uit te breiden.

Mossen vinden we naast op de graven ook op de onverharde paden, weinig bemeste grasstroken en grotten. Het aantal mossoorten kan in het allerbeste geval oplopen tot 84 soorten.

Dat van (korst)mosbegroeiingen op sommige steensoorten negatieve invloeden kunnen uitgaan valt niet te ontkennen; maar deze invloed is overigens volledig ondergeschikt aan vocht, vordt, of beschadiging door de mens en mag zeker niet overdreven worden. Het is bovendien de vraag of mechanisch en/of chemisch verwijderen van mossen en korstmossen niet erger is voor het substraat dan de begroeiing.

Volgende aflevering zullen we het hebben over planten en hun symboliek op de begraafplaats.

Familie
Smets Jacquemain
Alexandre Smets
1859-1935

Clementine Jacquemain
1859-1953

R. I. P.

Eeuwigdurend

Jacquemyn op de huwelijksakte
Van 06.06.1855 te Hoegaarden

Alexander was tuinier/arbeider
Clementine was van Meldert
Zij woonden op de Stoopkensstr.
En waren allebei ongeletterd

6

Eeuwigdurend op graven betekent: *'gedurende één eeuw'* ofte *'honderd jaar'*

I.H.S. = in hoc signo = met dit teken (*het kruis*) zal je overwinnen of Iesus Hominum Salvator = Jezus, de redder van de mensheid (*I en J in het Latijn zijn zelfde letter*)

R.I.P. = requiescat/requiescant (meervoud) in pace = wij wensen hem/haar/hun de eeuwige rust

Het grafmonument Smets-Jacquemyn is een voorbeeld van een monument met een rijke symboliek, waar we op terugkomen, zoals we ook zullen terugkomen op de stijl en de uitvoering van het monument.

Het is tevens een monument opgericht in 1935, niet door een vooraanstaande Hoegaardse familie (vergelijk met het monument Theyskens-Goidts van 1953), maar door doodgewone Hoegaardiërs; ook zij waren kinderen van hun tijd in een periode die wij gemakkelijk aanduiden als die van het *'Rijke Roomse Leven'*, waar geloof misschien niet diep doordrong, maar uiterlijk wel prominent aanwezig was, zoals hier in dit prachtig grafmonument, opgericht voor de dierbare vader en echtgenoot, die men alleszins hoopte weer te zien in het hiernamaals.

Dit grafmonument ook een typisch voorbeeld van rivaliteit, waar 'voor het oog van de wereld' de ene familie niet wou onderdoen voor de andere Kortweg gezegd zijn grafmonumenten een weerspiegeling van een bepaalde tijd, zodat renovatie/herschikking oog moet hebben en eerbied voor het verleden van een gemeenschap.
(wordt vervolgd)

Wat gaat er gebeuren met 'De Engel' of de brouwerij van Pier Geerts?¹

Samen met de 'Paradijshoeve' één met naam én faam

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

Vroegere afspanning (?) 'In den Enghel'. Woonvleugel aan de straatzijde, met aanpalende inrijpoort die toegang verleent tot de binnenplaats. Gedeeltelijke wijziging en toevoeging van bijgebouwen in de 19de en 20ste eeuw.²

Foto genomen vanuit de directeurswoning van Mariadal (ca. 1935)³, rechts van de Engel 'het Wit Paard' en dan de Zavelstraat

¹ Een uitgebreid overzicht over 300 jaar bewoning staat in 'Familieschoon' (2de nummer van de jaargang 2017), verschijnt tegelijk met dit nummer van Alpaidis

² Bouwen door de eeuwen heen, Inventaris van het cultuurbezit in Vlaanderen, Architectuur, deel 1, Provincie Brabant, Arrondissement Leuven, In opdracht van het Ministerie van Nederlandse Cultuur, Luik, 1971.

³ Het Maagdendal – Le Val Virginal, in 256 lichtbeelden, 1937

8

- 1 de Beek
 2. 'De Engel', 'Het Wit Paard' en de Zavelstraat
 - 3 Hoeve en brouwerij Tomsin
 - 4 Hoeve en brouwerij Dotremont
 - 5; Hoeve en brouwerij Coenegras
- (Plan Popp, ca. 1860)

9

Als brouwerij kennen we deze site sinds 1724 als toebehorend aan meester-brouwer Peeter Geerts/geerds (Hoeg. 1688-1748), zoon van Marcel en Marie Salomons; hij was kozijn van brouwer Jan Geerts te Hauthem en getrouwd met Josyne Bueckens, dochter van Vincent en Sibylle Bormans. In 1716 en 1726 was hij burgemeester (= *ontvanger*) van Hoegaarden. Omdat het verdere wederwaren van deze familie een belangrijke rol speelde in de familiegeschiedenis van de Van Nerums beschrijven we het vervolg in *Familieschoon* nummer 70 (NR), nummer dat gelijktijdig verschijnt met deze Alpaidis.

Zoals verschillende Hoegaardse 'vierkantshoeven' werd ook deze het pas in de loop van de 19de eeuw

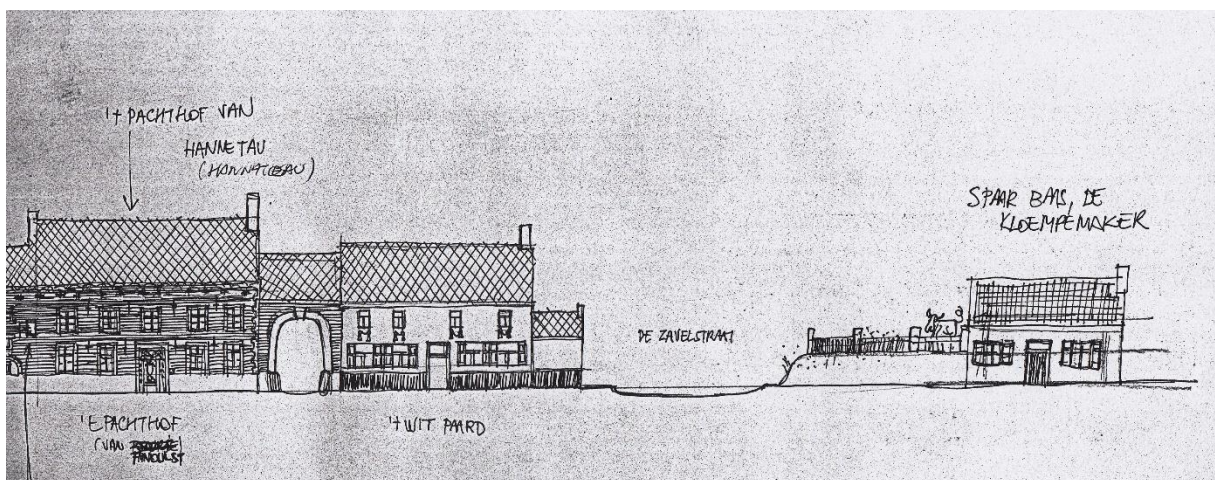

1. De Engel
2. Vierkantshoeve en brouwerij Dotremont
3. Mariadal (nog omringd door water)
4. Zavelstraat
5. De gloednieuwe Steenweg op Tienen
6. Hier zal de vierkantshoeve en brouwerij Coenegras komen (19de eeuw)
7. Hier zal de vierkantshoeve en brouwerij Tomsin komen (19de eeuw)

(Ferrariskaart ca. 1775)

10

Daarnaast staat 't 18de eeuwse 't Pachthof van Annetauw (Hanneteau), 'In den Engel'; nadat Annetauw uit Hoegaarden was getrokken werd de boerderij verder gezet door de familie Finoulst.

- Naast de inrijpoort staat 't laatste huis vóór de Zavelstraat, nogmaals 'n café, genaamd 't Wit Paard' bewoond door Ree Tesseur en Rosa Evrard (haar zus is Hariëtte of Henriette, getrouwd Loosen).

Naar de situatie tussen de twee wereldoorlogen
(Tekening en tekst van UBRT, 1987)

12 Maart is de feestdag van de schoolgaande jeugd.

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

Op 12 maart wordt in de kerkelijke kalender de heilige Gregorius de Grote herdacht.

Gregorius werd geboren in het jaar 540 en overleed te Rome op 12 maart 604. Hij was paus vanaf 590.

Van de vele vernieuwingen en hervormingen die hij in de kerk doorvoerde onthouden we vooral dat hij Gregoriaanse kerkzang gaf aan kinderen. Misschien heeft hij het daaraan te danken dat hij patroon van de koorknapen en de mannelijke schooljeugd is geworden.

Gregorius wordt dikwijls voorgesteld met een duif op zijn schouder, symbool van de inspiratie door de Heilige Geest.

Sint-Gories was van oudsher ook de scheiding tussen winter en zomer voor het werk op het land. Deze dag was een 'lotdag', één van de dagen die in het volksgeloof van bijzonder belang zijn voor het levenslot van de mens, voor het gedijen van het vee, voor het weer, ...

Een weerspreuk zegt: 'Waait het Sint-Gregoriusdag

Veertig dagen men wind verwachten mag.'

11

Het feest werd op allerlei manieren gevierd in ons land.

De oudste en nog altijd levende viering vinden wij in Tremelo

'12 maart is een feestdag voor de schoolgaande jeugd van Tremelo. Het uitdelen van rozijnenbroodjes stamt nochtans oorspronkelijk uit de parochie Werchter, waar ze ook nog verder leeft. De oorsprong van de traditie staat niet met zekerheid vast. Wat wel vaststaat is dat broodbedeling aan armen en kinderen vroeger wel vaker voorkwam. Waarschijnlijk is de bedeling in de jaren geëvolueerd naar een gift aan de kinderen. Momenteel wordt de traditie georganiseerd door het OCMW van Tremelo. In de raadsbesluiten wordt verwezen naar 'een legaat' en de daardoor ontstane gewoonte sedert 1925 om broodjes met rozijnen met een gewicht van 400 gram uit te delen aan de schoolkinderen van de gemeente'. Niet toevallig is 1925 ook de datum van de oprichting van de Commissie van de Openbare Onderstand (COO), de voorloper van de huidige Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW). In totaal worden er dit jaar 1415 broodjes uitgedeeld.'

(nieuwsblad.be, maart 2017)

Elk jaar op 12 maart krijgen de kinderen van de parochies Werchter, Wakkerzeel, Tremelo en Baal een rozijnenbroodje tijdens de mis ter ere van St.-Gregorius. Zelfs de proefwerken van Pasen werden er naar begin maart verschoven want de primus van de klas kreeg dan twee in plaats van één rozijnenbrood.

Deze traditie die van Werchter door afscheidingen van parochies en fusies van gemeenten nu ook in Wakkerzeel, Tremelo en Baal wordt in ere gehouden gaat misschien terug op een testament uit 1632. Daarin schonk een rijke inwoner een rente die hij elk jaar trok aan de kerk

van Werchter op voorwaarde dat elk jaar op zijn overlijdensdatum een mis werd gelezen voor zijn zielenzaligheid en brood uitgedeeld aan de behoeftigen van de parochie. Er stond ook nog in het testament dat de plechtigheid moest geschieden de maandag of de vrijdag na halfvasten. Deze datum valt altijd midden maart en zo kan men gemakkelijk overgaan naar 12 maart.

In 1982 verliep de viering als volgt. Het broodje dat de grootte heeft van een klein rozijnenbrood wordt nog altijd gebakken door de plaatselijke bakker en in de ochtenduren naar de kerk gebracht in manden. Om 10 uur is er een mis voor alle schoolkinderen en die krijgen na de mis het brood van de pastoor, de burgemeester en de leden van het OCMW.

In Waals-Brabant in de gemeente Gouy-lez-Piéton, de gemeente waar nota bene de stichter van onze zusters van Hoegaarden geboren is wordt nog elk jaar het feest als volgt gevierd:

Saint-Grégoire 2017

La fête de la Saint-Grégoire a lieu tous les 12 mars dans tout le village. Ce jour-là, quel que soit le jour de la semaine, les enfants des deux écoles fondamentales de Gouy-lez-Piéton ont congé pour aller fêter Saint-Grégoire. Il s'agit en effet d'une fête essentiellement destinée aux plus jeunes; durant la matinée, les enfants se déguisent, vont frapper aux portes des habitants pour récolter des friandises et récitent le traditionnel chant de la Saint-Grégoire aux habitants: «*Nous n'avons jamais vu, Saint-Grégoire, Saint Grégoire, Nous n'avons jamais vu, Saint-Grégoire, si bien venu, Donnez bien, vous aurez bien, des oignons dans votre jardin Donnez mal, vous aurez mal, vos oignons seront tout véreux.*» L'après-midi les enfants sont habituellement invités à assister à un spectacle à l'école communale fondamentale des Hautes-Montées.

(Wikipedia, Gouy-lez-Piéton)

12

En in Hoegaarden?

De oudste vermelding tot nu toe vinden we in het archief van de gemeente Hoegaarden: tussen de uitgaven van de gemeente voor het jaar 1816 vinden we (*in het Frans*):

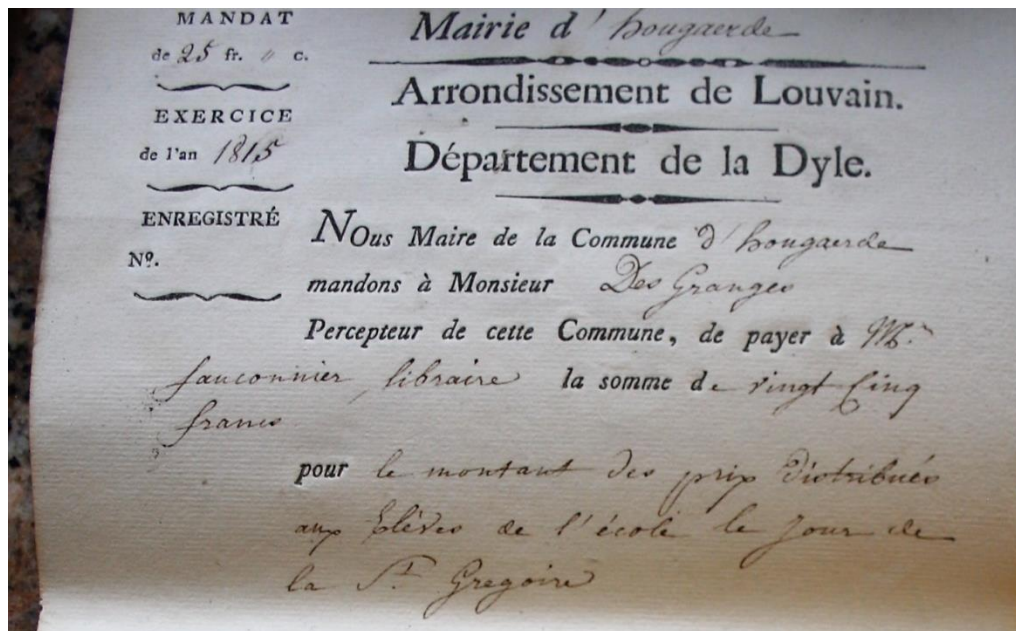
Op 14 maart 1816 gaf de gemeenteontvanger de schriftelijke toelating om aan de Heer Fauconnier, boekhandel de som van 25 frank te betalen. Dat was de rekening voor de prijzen die aan de leerlingen van de school waren uitgedeeld op de dag van Sint-Gregorius

(ook al waren we in 1816 samen met Nederland in het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden, toch rekenden we nog een tijdje in Franse franken/francs, vooraleer de gulden als munt te gebruiken)

In 1821 op 10 maart kregen Pierre Debroek en Norbert Amand Jacops elk zes gulden, van de gemeente, kostprijs van de prijzen die zouden worden uitgedeeld aan de leerlingen van hun respectievelijke school.

Zowel Pierre Debroek als Norbert Jacops hadden toen elk een schooltje; naderhand zal Pierre Debroek de officiële ‘meester’ worden van de gemeenteschool. De school van Norbert Jacops

zal na zijn overlijden verder gedaan worden door zijn weduwe. Na 1820 houden ook de zusters een pensionaat voor de kinderen van rijke ouders en een armenschool voor meisjes, ook aangenomen door de gemeente. Onderwijzer Debroek had alleen jongens in zijn klas, de weduwe Jacops zowel jongens als meisjes.

13

We gaan ervan uit dat te Hoegaarden het feest werd gevierd zoals elders in de Vlaamse provincies. Gebruiken die verder teruggaan dan de 19de eeuw hebben wij nog niet gevonden voor Hoegaarden. 's Morgens woonden de kinderen eerst de *Gregoorkesmis* bij en daarna werd er een wedstrijd in 'schoonschrift' gehouden met de pastoor en de burgemeester als jury. Daarna waren er nog (volks)spelletjes met prijzen (bollen, zaklopen, eierslaan) en dikwijls eindigde het feest met een smulpartij.

Op sommige plaatsen mochten de leerlingen de meester 'binden' en dan trokken ze met hem naar een hoeve waar ze getrakteerd werden op mastellen en bier (Petegem)

Elders mochten de kinderen een paar dagen al zingend van boerderij naar boerderij trekken om eieren of geld te verzamelen (Heist-op-den-Berg, Hallaar)

In Wallonië haalden de schooljongens spek, meel en eieren of geld op; daar werden dan taarten en omeletten van gebakken.

De schoolgaande jeugd te Tremelo, Werchter, Wakkerzeel en Baal krijgt zijn rozijnenbroodje nog altijd, zoals we hoger zagen.

En wanneer is men nu te Hoegaarden overgegaan van de wedstrijd in schoon schrijven tot de 'Koeken en kafaj'?

Meester Dumont werd geboren in het jaar 1902. Hij was onderwijzer en schoolhoofd van de gemeentelijke basisschool en hij vertelt in het boek '100 Jaar Gemeenteschool te

Hoegaarden, 1886-1986 dat het feest van ‘*SintVergourekens*’ zou begonnen zijn rond 1905 (?) en dat toen het feest werd betaald door een rijke renteniersvrouw, de weduwe Alexander Lories-Dewaelheyns. Zij woonde in het grote herenhuis, later omgebouwd in drie woonsten, in de huidige E. Ourystraat. Deze dame woonde er zeer rijkelijk en kon zich laten dienen door knecht en meiden. Met paard en tilbury voerde de koetsier haar door het dorp, naar de kerk, naar Tienen, ... ‘*madameke Lories*’-zo werd ze genoemd in het dorp- was een grote weldoenster. Zij liet op haar kosten schoudermanteltjes of ‘cabans’ uitdelen aan behoeftige kinderen. De plechtige communicanten van de gemeenteschool kregen van haar elk twee frank, maar je moest dit ‘cadeau’ bij haar persoonlijk gaan afhalen. Na haar dood werd het feest betaald met geld dat opgehaald werd door het onderwijzende personeel.

Het feest begon met een eucharistieviering. Daarna werd een lange wandeling gemaakt door de velden en de voornaamste straten van Hoegaarden. Tijdens deze tocht werd nagegaan naar welke school de meeste kinderen gingen. Naar de ‘*bauschool*’ (‘gemeenteschool, ‘*blauwe school*’ naar de politieks strekking die er achter schuil ging) of naar de kloosterschool (‘*Mariadal*’, bij de Hoegaardiërs beter bekend als ‘*het klooster*’). Op de speelplaats werd dan een snoepkraampje opgesteld, een ‘winkeltje’ dat van ca. 135 tot in de jaren 1960 werd gehouden door ‘*Bààre Brém*’. ’s Namiddags vierde men verder met ‘koeken en koffie’. In de jaren tussen 1910 en 1920 kreeg men daarbij nog een appelsien, maar dit gebruik is later afgeschaft. Met de tijd veranderde men één en ander zoals het vertonen van filmpjes in de namiddag.

In de jaren 1980 begon de dag van St-Gregorius met een eucharistieviering. De wandeling van vroeger is dan vervangen door een eigen klasactiviteit. Daarna wordt er klasoverbruggend gewerkt en gaan de leerlingen hun voorbereid nummertje in een andere klas presenteren. In de namiddag wordt naar filmpjes gekeken en daag eindigt met de lekkere koeken en geurige koffie.

14

woonst van 'madameke Lories

Alexander Lories (Hoeg. 05.11.1840-08.09.1908), brouwer, jeneverstoker en landbouwer was te Tienen getrouwd op 22.02.1866 met Léonie Dewaelheyns (Tienen 04.04.1839-Hoeg. 10.04.1918) beter gekend als *madameke Lories*.

Alexander en Léonie waren neef en nicht die met elkaar trouwden.

Zij kregen slechts twee kindjes die allebei dood werden geboren: een meisje (op 21.10.1866) en een jongen (op 26.09.1868)

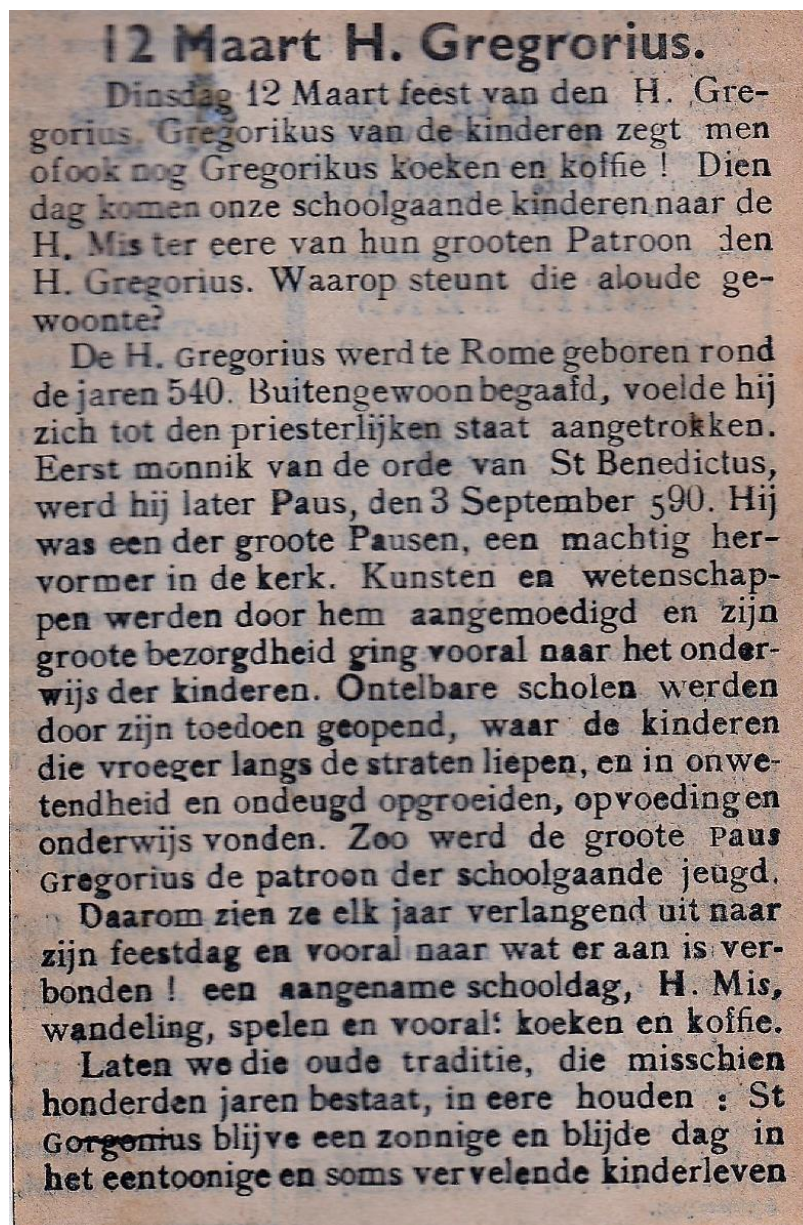
In het wekelijkse parochieblad van Hoegaarden, dat toen ‘*Sint-Gorgoniusklokje*’ noemde en regelmatig begon te verschijnen vanaf het einde van de tweede wereldoorlog, schreef onze pastoor Alfred Heuysdens (1935-1953) regelmatig een stukje geschiedenis over Hoegaarden,

het klooster, de klokken en ... ook over het Sint-Gregoriusfeest liet hij een stukje verschijnen in 1946. Wij hebben het uitgeknipt en gescand, en hier volgt het in de spelling van toen!!!

Daarmee eindigen wij dit overzicht; alleen nog dit:

De *misboeken* van de Hoegaardse pastoors zijn bewaard vanaf het jaar 1898. De pastoor schreef er de eucharistievieringen en andere goddelijke diensten in per week; deze kalender werd elke week vanop de preekstoel voorgelezen en ook aangeplakt achteraan in de kerk.

Voor de week van 6 maart 1898 lezen we: *'zaterdag 12 maart om 9 uur mis ter ere van de H. Gregorius, voor de schoolkinderen.'*

De tekst van pastoor Heuysdens uit 1946

(Maart 2017)

Wie, wat, waar? De brasserie de la Ghète te Lumay (Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

1. Wat? *Het gaat hier om een bierfles van de 'Brasserie de la Ghète – Lumay'*

uit "Het Nieuwsblad" van 2-3-2017

DONDERDAG 2 MAART 2017

Heemkundige vindt een volle bierfles van 120 jaar oud

"Goed om op te drinken zal het bier wel niet meer zijn"

HOEGAARDEN
Bij de opruiming van een oude woning in Meldert vond Rik Cipers (83) van de Heemkring in Hoegaarden een volle bierfles. Niks bijzonders ware het niet dat die volgens hem 120 jaar oud oud.

ACHIEL BAEKEN

"Help dan al eens een kelder opruimen van een oud huis", zegt Rik. Het bestuurslid van de Heemkundige Kring wist niet wat hij zag. "In een stofferige hoek van de kelder lagen een twintigtal lege bierflessen. Tot mijn grote verbazing zag ik dat er nog een vol exemplaar tussen zat. Zowaar Hoegaardse 'witte', wat ik afleid uit de naam van de brouwerij die op de literfles gegrift staat: *Brasserie de la Ghète Lumay*. Die brasserie bestond tot eind jaren 1800. De fles met mechanisch, weliswaar verroest, stopsel, is dus zeker 120 jaar oud. Goed om drinken zal dat bier wel niet meer zijn. Maar dat is niet erg. Ik zal de fles toch niet openen. Ze is alvast van onschatbare waarde. In geld is dat niet uit te drukken. Voor mij heeft ze vooral een emotionele waarde."

Rik Cipers kan het weten. Hij is niet alleen bestuurslid van de plaatselijke heemkring, maar zijn vader was in Hoegaarden één van de vele brouwers, die het dorp rijk was. Rik woont nu in de Cruyblockhoeve, destijds een majestueuze hoeve, waarin hij tal van bierattributen bewaart.

"Heel veel brouwers in die

broken. Het was eigendom van de welstellende familie Van Nerum. Vermoedelijk bezat zij in de negentiende eeuw de grootste brouwerij van Hoegaarden."

Cipers heeft ook een uitleg waar de naam 'Lumay' op de fles vandaan komt. "Ik vermoed dat ze komt van een huurbrouwer uit Outgaarden. Dat dorp behoorde vroeger tot het Waalse Lumay,

even over de taalgrens gelegen. Die van Outgaarden waren dus toen eigenlijk inwoners van wat wij nu Lummen noemen."

RIK CIPERS
BESTUURSLID HEEMKRING

"Ik zal de fles niet openen. Ze is alvast van onschatbare waarde, in geld is dat niet uit te drukken"

tijd, waren zogeheten huurbrouwers", vertelt Rik. "Zij namen in brouwerijen in Hoegaarden bier af in vaten om dat dan thuis op flessen te trekken. Die leverden ze dan in kleine cafés en bij particulieren. Het bier in deze gevonden fles komt van de brouwerij naast de Gete aan de brug richting de Vroente. Het gebouw is helaas afge-

Rik koestert zijn bijzondere fles

DE MAN IS VEERTIG JAAR JONGER DAN DE FLES

16

2. Wie? De familie Coenen – van Autgaerden

Twee broers Coenen huwen met twee zussen van Autgaerden, alle vier geboren te Zétrud-Lumay. De zussen van Autgaerden stammen langs hun overgrootmoeder Françoise Van Nerum, af van de V Geslachten van Hoegaarden;;

Hun vóórgeschiedenis gaat als volgt:

1. Burgemeester-notaris-nationaal agent Jean-Baptiste Van Autgaerden (Hoegaarden 1747-1804)

2. Jean-Baptiste Van Autgaerden junior (Hoegaarden 1777-1840), eveneens burgemeester van Hoegaarden; hij trouwde met **Françoise Van Nerum (Hoegaarden 1771-1852)**

3. Jacques Philippe Van Autgaerden (Hoegaarden 1800-1881) x Thérèse Charlet (L'Ecluse/Sluizen)

4. Jean-Baptiste Van Autgaerden (L'Ecluse 1828-Zétrud-Lumay 1894) x Henriette Collart (Zétrud-Lumay 1825-1885) en hun twee dochters waren:

Marie-Thérèse Van Autgaerden

Vitaline Van Autgaerden

De twee gebroeders Coenen waarover het hier gaat zijn (niet de enige) kinderen van Jean-Baptiste Coenen (**Rommersom**⁴ 27.04.1804-Zétrud-Lumay 04.06.1865), molenaars­gast te Weerde en ca. 1848 molenaar te St.-Marie-Geest

Mathieu Coenen (Zétrud-Lumay 24.11.1849-Vaux-Chavannes 11.11.1912) x Zétrud-Lumay 29.10.1874 Vitaline Van Autgaerden (Zétrud-Lumay 11.04.1855-St.-Marie-Geest

13.01.1911), molenaar te St.-Marie-Geest

en

Philippe Coenen (Zétrud-Lumay 09.05.1852-Jodoigne 15.12.1901) x Zétrud-Lumay 11.02.1875 met Marie-Thérèse Van Autgaerden (Zétrud-Lumay 11.12.1853-Zaventem 13.11.1924), begraven te Hoegaarden, brouwer-azijnfabrikant

Het is de oudste zoon van Vitaline: Jean (Jean-Baptiste) Coenen die molenaar en brouwer was op de molen aan de Gete te Zétrud-Lumay; hij werd geboren te Zétrud-Lumay Op 7 juni 1875 en trouwde met Phinx Corbusy

17

3. Waar? Zétrud-Lumay de oude molen aan de Gete, aan het station

Als Brasserie de la Ghète met Bruin- en Witbier van J. (Jean-Baptiste) Coenen (ca. 1910)

⁴ 1796 tot 1820 was Rommersom een afzonderlijke gemeente met Steenberg en Altenaken

Als bloemmolen (ca. 1940)

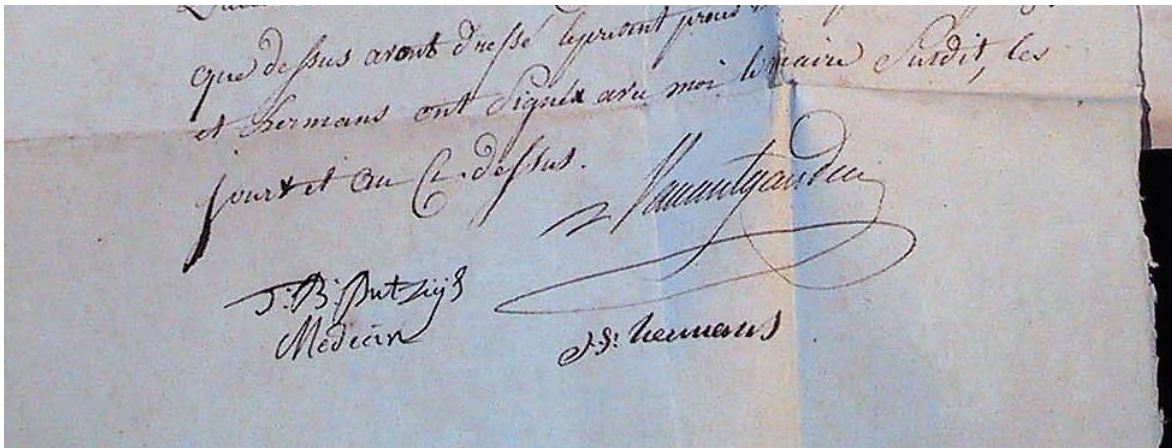

Huidige situatie

Schooluitstap in 1851 door de studenten van het Klein Seminarie van Mechelen (nu de BimSem, lager en middelbaar onderwijs met ook internaat)

Uitzonderlijk werden uitstappen gemaakt, met muziek, naar verder gelegen plaatsen als Bonheiden of Duffel, Vilvoorde of naar Tienen met de trein. Deze laatste greep plaats op 30 juli 1851, eten werd voor deze trip of **grande promenade de Tirlemont** niet meegenomen; in Tienen werd met Leuvens bier getrakteerd en kocht men broodjes, **bier van Hoegaarden**, wit vlees, ham, boter en mosterd voor de maaltijd

Drankmisbruik eindigt in een drama, ook in 1803

Op 24 floreal van het 12de jaar van de Franse republiek ben ik, Jean-Baptiste Van Autgaerden, burgemeester van de gemeente Hoegaarden op de hoogte gebracht van volgende gebeurtenis:

Pierre Vanderstraeten, schoenmaker en inwoner van onze gemeente is plots overleden vóór de woonst van Jacques Sacré. Ik ben samen met de burgers Trudo Balthazar Putzeijs, dokter en Antoine Heermans (= Hermans), chirurgijn naar de plaats van overlijden gegaan om het stoffelijk overschot van genoemde Vanderstraeten te onderzoeken, maar er was geen enkele uitwendige doodsoorzaak te bespeuren.

Na een dissectie door de chirurgijn hebben ze mij verklaard dat de ingewanden totaal veretterd waren. Zij gingen ervan uit dat dit het gevolg was van het overmatige drankmisbruik van de overledene, die trouwens bekend stond als een gewoontedrinker van jenever, een goede dat hij in grote hoeveelheden consumeerde. Dit veroorzaakte ongetwijfeld de plotse dood volgens chirurgijn en dokter, die samen met de burgemeester deze verklaring hebben ondertekend.

19

Hij overleed, volgens zijn overlijdensakte om 4 uur in de namiddag op 14 mei 1804 (= 24 floreal jaar 12 van de Franse Republiek)

Pierre Vanderstraeten was 55 jaar oud en jongman; zijn ouders waren Pierre Vanderstraeten (+ 1789) en Elisabeth Dequin (+ 1792), getrouwd waren ze te Hoegaarden op 10 mei 1751; Het koppel kreeg 4 kinderen: Pierre, die overleed voor hij een jaar was, gevolgd door Pierre, de man waarvan sprake in het document (°1.04.1753) en dan nog twee dochters: Marie Elisabeth (°02.08.1754) en Jeanne Marie (° 05.08.1757)

Putzeijs was te Hoegaarden dokter in de geneeskunde, hij had een universitair diploma en was vooral opgeleid tot een theoreticus; hij trok hier de conclusie uit de visitatie en de dissectie. Hermans was te Hoegaarden chirurgijn; de chirurgijn was een practicus, een ambachtsman die opereerde, bij moeilijke bevallingen tussenkwam, gebroken ledematen en letsels, wonden, kwetsuren behandelde; hij leerde zijn 'stiel' bij een volwaardig chirurgijn; hij voerde de dissectie uit.

Jean-Baptiste Van Autgaerden (1747-1804), was de betovergrootvader van de zussen Vitaline en Marie-Thérèse Van Autgaerden waarvan sprake in het artikel over de 'Brasserie de la Ghète' te Lumay

Nopens de afstamming van onze ‘Alpaidis’ door Frans van Son (Nederland)

Vertrekkend van de realiteit dat er weinig bronnen zijn uit de tijd van *Alpaidis* (tiende eeuw) en na bestudering van wat beschikbaar is komt deze onderzoeker tot besluit dat onze Alpaidis zou kunnen afstammen van Arnulf I van Kamerijk (Cambrai) en Bertha van Hennegau

‘Na de dood van zijn kleinzoon Adalbert II draagt keizer Hendrik II de Mark Valenciennes in leen op aan Boudewijn IV van Vlaanderen. Dat gaat ten koste van het Kamerijkse Huis. Dat verliest immers zijn grafelijke rechten. Volgens Jongbloed vinden de zonen en kleinzonen van Arnulf I elders emplooi door een uitgekiende huwelijkspolitiek. Zij verkassen vrijwel allemaal naar andere oorden om daar stamvaders te worden van verschillende adellijke huizen. De oudste zoon Odo trouwt met Liutgard, dochter van graaf Robert I van Namen en Ermengard van Verdun. Zij is op haar beurt een dochter van Otto, de hertog van Lotharingen van 942 tot 944. Odo en Liutgard krijgen drie zonen: Giselbert (I), Arnulf (III) en Balderik. Giselbert I wordt eerste graaf van Loon (Looz, Los of Loz, tegenwoordig Borgloon in België), Arnulf III wordt graaf van Florennes en Rumigny en Balderik (+1018) wordt de tweede bisschop van die naam in het bisdom Luik. Hun zus Alpaidis trouwt met de eerste hertog van Neder-Lotharingen. Na zijn vroege overlijden hertrouwt zij met Eilbert. Uit het eerste huwelijk komen vier kinderen: Godfried (III) ‘de Prefect’, Arnulf (I), Widerik en Gerberga. De kinderen van Godfried I en Alpaidis hebben het moeilijk na het overlijden van hun vader, want zij verliezen hun rechten op het hertogdom. Het graafschap Florennes blijft wel binnen de familie en als compensatie wordt Godfried III als prefect van Utrecht aangesteld. De nazaten van kleinzoon Hugo blijven op de geboortegrond. Hugo is de stamvader van de kasteleins van Valenciennes.’

Bovenstaande toont alleszins aan dat de studie over en rond Alpaidis niet afgerond is; wij hebben nog speurwerk voor jaren ...en zullen onze recente bevindingen in een later nummer publiceren.

Over de ‘Ossekop’ en de familie Tritsmans door Bart Van der Bruggen, de nieuwe eigenaar van het pand in de Putzeysstraat

* ‘Kanunnik Conrardus Tritsmans is geboren op 31 maart 1734 in Halle-Booienhoven als oudste zoon van de koster, Ambroise Tritsmans. Ik heb die familie gereconstrueerd (er is iemand die daar genealogisch onderzoek naar heeft gedaan, ergens in Frankrijk, en die gegevens heb ik gevonden - het is een dame die dat doet/deed, en ik heb geprobeerd daar contact mee op te nemen, maar tevergeefs. Jammer ook voor haar want in haar gegevens staan helaas meerdere fouten...). De Tritsmans familie in Halle-Booienhoven is opmerkelijk, de vader trouwde twee keer en had in beide huwelijken een hele trits kinderen. Conrardus kwam helemaal vooraan, en Ambroise - die later naar Hoegaarden kwam, zijn (half)broer achterna - helemaal achteraan. Overigens zijn nog twee zussen ook naar Hoegaarden teruggetrokken. Vader Ambroise werd 92 jaar, toch wel uitzonderlijk in die tijd. Ook interessant is dat de Tritsmansen eigenlijk ooit afkomstig waren van Hoegaarden: de grootvader van Conrardus en Ambroise jr., de vader van Ambroise sr. (Lambert), was geboren in Hoegaarden. De Tritsmansen die nog tot vandaag in Hoegaarden wonen zijn

afstammelingen van verre achterneven van Lambert (maar dat gaat tot heel diep in de zeventiende eeuw terug).

* In 1756 lijkt Conrardus nog in Halle te zijn, hij is dan getuige bij een huwelijk. Maar in 1762 vind ik het eerste spoor van hem in Hoegaarden, als peter van Joannes Conrardus Billen. In 1769 is hij onderpastoor, allicht dus tussen 1762 en 1769 aangesteld (maar ik weet niet wanneer). In 1771 vind ik hem ook als kanunnik terug. In de jaren 1770 en 1780 vind ik Tritsmans terug in verscheidene akten: leningen, een testament dat hij opstelt als onderpastoor, een akte die nog een nasleep is van de afhandeling van de bouw van de kerk en het conflict met het kapittel.

* Het huis in de Putzeysstraat - overigens, pas vanaf midden jaren 1790 is er sprake van de Coffiestraat, voordien was het gewoon 's Heerenstraat' - was oorspronkelijk een deel van het huis van Guillaume Dequin (plus wat er links van ligt). Die trouwt in 1780 met Anne Marie Beetens, maar sterft al in 1783. Ze hebben geen kinderen. Zijn weduwe verkoopt dan een gedeelte van haar eigendom (1785), waar een oud huis op staat dat dient te worden afgebroken. Op de eigendom rust

een schuld van 600 Brabantse gulden aan de heer Dauphin te Tienen; Tritsmans neemt daarvan 550 gulden over als betaling van het huis. De akte bepaalt dat binnen het jaar de nieuwe eigenaar een stenen huis moet oprichten, met een waarde van minstens achthonderd Brabantse gulden. Er zijn afspraken gedetailleerd, onder andere ook met de buurman aan de andere kant, Jacobus Clerbois.

De bouw van het huis kan dus heel precies gedateerd worden eind 1785, begin 1786.

* In (omgerekend) september 1797 verkoopt hij zijn huis aan Medaers. Dit is een heel vreemde wending en ik vermoed dat die niet los staat van de gebeurtenissen in die tijd. Hij huurt vervolgens zijn vroegere huis van Medaers en blijft er wonen. Waarom die constructie? Was hij bang dat zijn bezittingen zouden worden in beslag genomen? (Dat is mijn gok). Hij woont er dan samen met zijn ongehuwde zus Catherine, en zijn nichtje Anne Marguerite Ruppens.

* Zowel Conrardus als zijn jongere broer Ambroise weigeren de eed af te leggen en worden gedeporteerd als '*prêtres insermentés*'. De akte daarvan heb ik gevonden in de archieven van de Revolutie in Frankrijk, maar ik heb verder géén informatie. Ambroise keert terug, maar Conrardus? Op 21 juni 1799 verkoopt notaris Hubens zijn inboedel (waarvan ik de beschrijving dus heb, ongelooflijk interessant wel), en is hij dus overleden. Maar hoe en waar? De archieven burgerlijke stand in die twee jaren ontbreken...'

Dat klopt en een artikel daaromtrent moet geschreven – één en ander had met troebelen te maken en machtswissel op het gemeentehuis (dat was toen 't Nieuwhuys);

Maar wel bewaard is het overlijdensregister dat de pastoor bijhield (nu niet meer officieel, dat deed de burgerlijke stand op de gemeente; alleen, gezien de Besloten Tijd, heeft de toenmalige pastoor J.H. Sweerts de gegevens over zijn parochianen in 1805 gereconstrueerd aan de hand van losse nota's en met hulp van getrouwen; hierin staat duidelijk vermeld dat de kanunnik Tritsmans overleed te Hoegaarden op 11 juli 1799

Bij de kruisweg in de kerk door L.H. Redig tussen 1885 en 1890 geschilderd.

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

De kruisweg in de kerk van Bierbeek is van dezelfde schilder als die in onze kerk

De 14 schilderijen op doek die de evenveel staties van het lijdensverhaal van Christus voorstellen in de kerk van Bierbeek zijn het werk van kunstschilder L.H. Redig,⁵ die een broer was van onze Hoegaardse pastoor A. Redig.

Ze werden op doek getekend en gesigneerd door L.H. Redig tussen 1877 en 1880

Laurent Herman Redig was genreschilder, etsen en graveur te Antwerpen, leerling van J.B. de Jonghe (1785-1844) en J. Ruyter (1813-1881). Maakte vooral genrestukken en landschappen. In het museum van Kortrijk bewaart men van hem 'Landschap', 'Maneschijn' en 'Rivier'.

Dé merkwaardigheid aan de kruisweg van Bierbeek is het gelaat van de H. Veronica

De statie met de voorstelling van de H. Veronica werd geschonken door de notarisfamilie Halflants uit Lubbeek. Hun grootmoeder Anna Catharina Van Horick woonde te Tienen op de Grote Markt, 2; zij was toen **weduwe van Pierre Halflants. Zij liet haar portret maken door Redig in 1878** en gaf toestemming dat het mocht dienen voor het gelaat van de H. Veronica in zijn kruisweg die hij aan het schilderen was voor de kerk van Bierbeek. Zij betaalde bij die gelegenheid ook de statie.

Naast Hoegaarden en Bierbeek is ook de kruisweg van Wijck te Maastricht werk van Redig

⁵ De Sint-Hilaruskerk van Bierbeek, Uitgave Sint-Hilarusparochie Bierbeek, 1990

23

In de St.-Martinuskerk, Wijck-Maastricht, geschilderd in 1902/1903

Een opmerking om rekening mee te houden

Bij de restauratie in 1967 was prof. Lemaire van oordeel dat deze 19de -eeuwse schilderijen niet thuishoorden in een romaanse kerk. Ze verhuisden daarom naar de zolder van de pastorie. De inzichten inzake restauratie zijn ondertussen geëvolueerd. Nu is men van oordeel dat de evolutie van een gebouw ook mag getoond worden. Ze zijn niet van enorme kunstwaarde maar mogen getoond worden en misstaan dus geenszins.

Pierre-Jacques Halflants (Tienen 30.07.1797-08.08.1898)⁶, boodschapper en dan eigenaar, financier en transportondernemer van personen en goederen naar Brussel
 x Brussel 05.02.1831 Anne-Catherine van Horick (Brussel 29.09.1806-Tienen 03.10.1888)
 onze pastoor A. Redig was onderpastoor in Tienen van 1865 tot 1880 en dan pastoor te Hoegaarden tot aan zijn overlijden in 1897; er waren ook familiebanden met Goidts-Theyskens (zie artikel grafmonument, maar daarover meer in het nummer van Familieschoon)

⁶ Een broer was Jean-Louis Halflants (Tienen 11.11.1802-Outgaarden 03.05.1866), onderpastoor te Corroy, pastoor van Jauchelette en in 1846 pastoor van Wommersom benoemd; hij overleed onverwachts te Outgaarden.

Retouradres
Dodion Maurice
Lelielaan 34
3191 Boortmeerbeek

Driemaandelijks tijdschrift P802006
Afgiftekantoor 9550 HERZELE
Maart-April-Mei

**WIL A;U;B; VANDAAG NOG HET LIDGELD STORTEN VOOR 2017. WIJ ZIJN NU AAN HET
TWEDE NUMMER VAN ONZE 53ste JAARGANG TOE, EN DIE FINANCIËLE BIJDRAGE IS
DE ZUURSTOF DIE WIJ NODIG HEBBEN VOOR ONS TIJDSCHRIFT.**

Het lidgeld bedraagt 15 euro/jaargang

24

**WE ZOEKEN DRINGEND STEUNENDE LEDEN DIE MIN. 50 EURO OVERSCHRIJVEN OP ONS
REKENINGNUMMER**

Wie 5 euro betaalt wordt lid van de heemkring zonder tijdschrift

Ons rekeningnummer : BE35 3631 3613 9237 BIC begunstigde: BBRUBEBB

Onze website: www.heemkring-hoegaarden.be

Bezoek ons ook op facebook

Inlichtingen: Carolien Geens . 016/76 78 43
e-mail: carolien_geens@hotmail.com
e-mail: dodionm@hotmail.com

Bestuursleden Hoegaardse Heemkring

Yvette Kleynen (voorzitter),

Rik Cipers (ondervoorzitter)

Carolien Geens (secretaris), Elise De Dobbeleer, Diane Nitelet, Bart Hendrix, Arthur Van Nerum, , Wasily
Pedjko, Bouthé Irène, Maurice Dodion, Georges Stienlet, Noël Verlaers en Raymond Billen